

Segundo Jorge Adelberto ('Boy') Ecury werd geboren op Aruba op 23 april 1922. Hij werd geboren als zevende van dertien kinderen uit een katholieke familie als zoon van de welgestelde zakenman Dundun Ecury. Hij ging na zijn middelbareschooltijd aldaar in 1937 naar Nederland waar hij een handelsdiploma behaalde op het St. Louis Instituut in Oudenbosch. Na vele omzwervingen belandt hij in 1942 in Tilburg.

Ecury stelde zich, geconfronteerd met het geweld, de ellende, overheersing en discriminatie, fel en provocerend op jegens de bezetter. Dit leidde ertoe dat hij reeds vanaf het begin van de oorlog actief in het verzet was, aanvankelijk samen met zijn beste vriend, Luis de Lannoy, een medestudent uit Curaçao waar later ook Delfincio Navarro zich bij voegde. Ze communiceerden in het Papiaments via brieven en samen met hem pleegde Ecury aanslagen op met brandbommen volgeladen Duitse vrachtauto's, liet treinen ontsporen, hielp onderduikers en Geallieerde piloten in Tilburg en voerde verschillende andere sabotageacties uit.

In 1942 moest hij uit Tilburg weg omdat het daar te gevaarlijk voor hem werd. Hij dook onder op verschillende adressen in Oisterwijk, Delft en Rotterdam en sloot zich aan bij een verzetsgroep in Oisterwijk. Toen zijn vriend De Lannoy na verraad 10 februari 1944 werd gearresteerd deed Boy een poging om hen uit de gevangenis in Utrecht te bevrijden maar dat mislukte. Hierna begon Ecury met zijn donkere uiterlijk ook in Oisterwijk te veel op te vallen. Hij sloot zich eind 1944 aan bij de Knokploegen in Den Haag waar hij acties voorbereidde en pleegde waaronder een liquidatie op een lid van de NSB.

Op zondag 5 november 1944, nadat hij de hoogmis in de H. Elisabethparochie had bezocht, werd Boy Ecury in Rotterdam gearresteerd, vlak voor het gebouw van de Sicherheitsdienst (SD). Hij was verraden door een bekende, Kees Bitter. Hij had wapens op zak en overgebracht naar de gevangenis het Oranjehotel te Scheveningen. Ecury werd op 6 november 1944 op de Waalsdorpervlakte gefusilleerd.

In 1947 wordt zijn stoffelijk overschot op Aruba met militaire eer herbegraven. Op Curaçao is de "Boy Ecuryweg" naar hem vernoemd en in november 1949 werd op de Lloyd G. Smith boulevard in Oranjestad te Aruba een standbeeld van hem onthuld. In het nieuwe oorlogsmuseum in Oranjestad bestaat een deel van de permanente expositie uit het leven van Boy Ecury. In 1984 kreeg Ecury postuum het Verzetshedenkingskruis. Zijn neef, de cineast Ted Schouten, maakte begin jaren tachtig voor TeleAruba een televisiedocumentaire over het leven van Ecury en schreef ook een boek hierover, dat in 1985 verscheen en in 2000 door de Arubaanse regering werd heruitgegeven, Boy Ecury, een Antilliaanse jongen in het verzet. In 2003 maakt de cineast Frans Weisz met medewerking van Ted Schouten een film over het leven van Ecury. In 2010 besloot het gemeentebestuur van Oisterwijk een straat naar Ecury te vernoemen.

Op Curaçao zijn na de oorlog de verkeners van de Boy Ecurytroep in Sta. Maria, Curaçao naar hem vernoemd.

Meer informatie

[Segundo Jorge Adelberto Ecury \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[inventaris-Boy-ecury-Archief-compleet.pdf \(ana.aw\)](#)

[Verzetsmuseum | Verzetsstrijder](#)

[Boy Ecury - Wiki Midden-Brabant](#)

[Boy Ecury \(4en5meiamsterdamzuidoost.nl\)\](#)

[75 jaar bevrijding | Verzetsstrijder Boy Ecury gefusilleerd | NOS](#)